

Po koupeli. (zleva: Jaruška, Wabi, Neki, Mařenka)

Opilý víkend ssd. Nekiho založený na přijímání a vylučování

Přesný zápis několika dnů, nicméně trochu ovlivněný nedostatečnou pamětí v průběhu tohoto víkendu.

Čt

18:30

Příjezd návštěvy do Prahy - první panák slivovice

18:35 - 24:00

Několik dalších panáků slivovice, doplnění jídlem, vyprázdnění močového měchýře.

Pá

00:00 - 03:15

Další panáky slivovice, trocha vody, další vyprazdňování močového měchýře

16:15

Příjezd do Chrastové, uvítání, panák silné slivovice a hříbek silných tvarůžků. Názna alergie na slivovici.

16:30 - ???

Sklenička sektu (2x), výborné jídlo, pár skleniček vína, mezitím ochutnávka vín, ???, ???, výborné jídlo (více chodů), močení na správné místa (toaleta či křoví)

??? - ???

Kytara, harmonika, skleničky vína, buň na ohni

??? - 24:00

Trocha spánku u ohýnku, skleničky vína, zpěv ???

So

00:00 - ???

Pobyt u ohýnku, mluvení o radostech života, odebrání se do lože

09:30

Močení, panák slivovice na probuzení

09:30 - ???

Pivo, panák slivovice, pivo, panák slivovice. Výborná nálada, honění fenečky. Odjezd.

???

Názna otravy. Cesta na oslavu padesátin, vlastní šabatka řidičkou. Zvracení. Další cesta. Zvracení. Zalehnutí na zadní sedadlo auta.

13:30

Příjezd na oslavu.

???

Postel.

18:00

Vzpamatování, močení, sprcha, příchod mezi již přiořipilí slavicí.

18:00 - 24:00

Pivo, pivo, káva, panák calvadosu, jídlo, kytara, zpěv, močení na kompost, pivo

Ne

00:00 - 03:45

Panánek calvadosu, pivo, panák calvadosu, káva.

08:00

Příznaky otravy. Zvracení.

08:00 - 18:00

Horizontální poloha. Antiperistaltické pohyby vždy kulturně u mýsy. Mírný příjem nealkoholických nápojů. Ležení. Prášek proti bolesti. Běh. Zvracení. Ležení. Běh. Zvracení.....

18:00

Přemluven šabatkou ke vstávání, hygieně, troše polévky a odjezdu zpět do Prahy.

20:20

Příjezd do Prahy. Po příjmu tekutin první příjem pevné stravy. Po dehydrataci opět močení. Výhra nad opicí!

Po

Po celý den abstinenci příznaky, zejména třes.

Po večeri 0,3 l piva.

Třes ustal.

Příběh byl natočen podle skutečné události. Jakákoliv podobnost hlavní postavy s někým, koho znáte, je stoprocentní.

Možná jen, že některé etapy byly nechtěně vynechány.

Odesláno: pondělí 08.07.02 12:04:10
>Věc: Re: zdarec

>

>

>Tak snad to všichni přežili. Mrzí mě, že na podaného panáka nikdy nedokážu říct NE. Nic, po cestě jsem párkrát zastavoval, pak jsem si lehnul dozadu, u Vajdů jsem se do šesti prospal a začal znovu. Už mi stačilo jen velmi málo. Přesto jsem jako VETRŠ vydržel opět do časných ranních hodin s rodiči, nicméně nedělní dopoledne jsem trávil opět antiperistaltikou a odpoledne horizontální polohou. Až večer jsem byl schopen se osprchovat, dát alespoň trochu polévky a vyrazit. Peta měla strach oprávněně, asi jsem si prožil takovou malou otravičku a abšták prožívám ještě teď. Ale už je mi fajn, snad trochu únava.

>A jak jste to ještě v sobotu zvládli? Někdo mrtvej? **Ta slivovice po ránu byla vražedná...**

>

>D.

Od našeho nového dodavatele faktografických skvostů,
souseda Čechuliho

Dobývání Mount Everestu

Nejvyšší hora naší planety láká již desítky let horolezce z celého světa. Od roku 1953 se jich tu vystřídalo přes tisíc a zdá se, že magie tohoto nehostinného vrcholu bude ještě dlouho jítřit jejich fantazii.

Místní obyvatelé by samotné nikdy nenapadlo, aby šplhali k nehostinným vrcholům hory, která se hrozivě tyčí nad jejich domovy. Přenechávali ji bohům. Obyvatelé Tibetu jí říkali Ču-mu-lang-ma (bohyně Země, která údajně žije uvnitř hory), Nepálci ji nazvali Sagarmatha (bohyně nebes).

Pro Evropany to byl zpočátku jen vrchol XV, jeden z mnoha jiných. Až do té doby, kdy jej angličtí a indičtí geodeti v polovině devatenáctého století v rámci ambiciozní kartografické kampaně zaměřili svými teodolity a poprvé stanovili jeho nadmořskou výšku: 8840 metrů. To byl světový rekord.

Od roku 1856 je Mount Everest již oficiálně uváděn jako nejvyšší hora světa. Současný výškový údaj je 8848 metrů.

Nebezpečné ultrafialové záření typu B je tu třicetkrát intenzivnější než na pobřeží a dokáže spálit nechráněnou pokožku během několika minut. Ve výšce nad 7000 metrů se již netvoří ledovce, protože prachový sněh se tu v suchém mrazu nemůže spojit, aby přečkal příští víchřici. Vítr ho sfouká dolů jako daleko viditelný bílý závoj.

Nejvyšší bod zeměkoule jako by nebyl z tohoto světa. Podmínky, které tu panují, připomínají spíše cizí planetu. V trvalém mrazu –20 až –40 °C se tu hornina rychle mění na suť – stejně jako na Marsu. Tlak vzduchu je ve srovnání s hladinou moře třetinový a svahy hory často bičují prudké víchřice.

Když se v roce 1921 vypravila na Mount Everest první výprava, neměla k dispozici žádnou mapu, která by jí ukázala cestu. Její účastníci si během několikaměsíční expedice nejprve museli hledat vhodnou přístupovou cestu. Angličané, kteří dorazili pozdě k jižnímu i severnímu pólu, chtěli sklízet vavříny alespoň tady.

První pokusy skončily tragicky. V roce 1922 zůstalo pod lavinou sedm nosičů, o dva roky později se nevrátili horolezci George Mallory a Andrew Irvine. Tělo prvního z nich objevili v roce 1999 ve výšce 8200 metrů. Měl roztržštěné lýtko. Jeho kůže byla vybělena sluncem, ale jinak bylo tělo překvapivě dobře zachovalé.

Ponurý nález znovu oživil diskusi, zda Mallory před osudným pádem přece jen nedosáhl vrcholu. Odpověď by mohly jen horské masivy nad místem nálezu. Z dnešního pohledu se zdá jako zázrak, že se s takovou výstrojí mohl někdo vůbec dostat tak vysoko. Mallory byl oblečený v tvídové bundě a kamaších a vlekl s sebou těžká konopná lana a sedmnáct kilogramů těžký dýchací přístroj.

Teprve po druhé světové válce, 29. května 1953, stanuli na vrcholu Mount Everestu jeho první přemožitelé: Edmund Hillary z Nového Zélandu a Šerpa Tenzing Norgay.

Od té doby navštívilo nejvyšší vrchol světa více než tisíc lidí. Nejstaršímu bylo čtyřiašedesát a nejmladšímu šestnáct. Vyšplhal se sem dokonce i nevidomý Američan Erik Weihenmayer. První československá expedice vystoupila na vrchol v roce 1984.

Mount Everest umožňuje svým přemožitelům prožít opravdové vzrušení a pocit dobrodružství. Již při výstupu vzhůru jim hrozí prachové laviny a rozsedliny v ledovcích. Ve výšce nad 7000 metrů působí nedostatek kyslíku potíže při dýchání a zamlžuje smysly. Snížení tlaku v plicích ztěžuje přechod kyslíku do krve a do tkáňových buněk. V této zóně smrti se tělo vyčerpává i při úplném klidu, každý krok se stává utrpením a další postup ohrožují halucinace. Zmatení horolezci se již kolikrát vydali za neviditelnými společníky nebo se dělili o potraviny se snovými přeludy.

Neustále hrozí otok mozku, trombóza nebo embolie. V roce 1978 se Reinhold Messner a Peter Habeler jako první zřekli uměle dodávaného kyslíku a o dva roky později si Messner zopakoval krkolomnou túru dokonce v sólovém výstupu.

Setrvat na vrcholku znamená stoprocentní jistotu blízké smrti. Po úspěšném výstupu musí následovat okamžitý rychlý sestup (možná maximálně dvě až tři hodiny na opesání buřtů a dopití lahviček). Před výškovou nemocí neochrání na delší dobu ani dýchací přístroj. Kdo nemůže dál, je odsouzen. Do těchto oblastí se nedostane žádný vrtulník ani záchranná četa. Do konce roku 2000 zahynulo na úbočích Mount Everestu 158 horolezců, mumifikovaná těla dodnes lemují výstupovou cestu.

Hora však magickou silou stále láká zájemce o rekordy. Volí stále těžší trasy a šplhají i v zimě, kdy řádí víchřice a teploty klesají na –60 °C. Šerpa Babu Chiri stál na vrcholu již jedenáctkrát a v roce 1999 tu strávil ve speciálním stanu jedenadvacet hodin. Vytvořil tím nový světový rekord. Slovinec Davor Karničar sjel v roce 2000 ze střechy světa poprvé na lyžích, Rakušan Stefan Gatt si a minulém roce na to vzal snowboard a francouzští manželé Bernierovi zvolili pro cestu dolů tandemový paragliding.

V roce 2000 dosáhli vrcholu 142 lidí, více než kdykoli předtím. Zdá se, že se masová turistika zmocnila již i Mount Everestu. Zájemci si mohou najmout Šerpy či jiné zkušené horolezce a nechat se vést až k vrcholu. Objednávají si túru na Mount Everest podobně jako africké safari nebo výlet na Kokořín. Za cenu od dvaceti pěti tisíc eur mohou mít střechu světa i s komfortním stanem a satelitním telefonem. Někdy ovšem také s nepředvídatelným koncem. V roce 1996 se jedna skupina při výstupu opozdila a na zpáteční cestě se dostala do sněhové bouře. Pět lidí zemřelo, mezi nimi i oba horští vůdci.

Málokdo z dobyvatelů nejvyšší hory světa ví, že kráčí po mořském dně. Ještě před šedesáti miliony lety se na místě dnešního Himaláje prostíralo moře Tethys. Potom na sebe narazily indická a eurasijská pevninská deska a povrch země se začal zvedat. Dodnes se celý masív Himaláje zvedá každoročně zhruba o 5 mm. Pro jeho přemožitele to má jeden nečekaný důsledek – každý nový horolezec, který stane na vrcholu, vytvoří nový výškový rekord, protože je zase o kousek výš než jeho předchůdci.

S velkým potěšením otiskujeme po dlouhé době pozdrav z Moravy, přímo od samotného velkého ředitele Rudovize, souseda Rudy. Na dotaz dopisovatele Polárníka, co by pan ředitel řekl našim čtenářům k připravované nové podobě Rudovize především v souvislosti s aplikací nových informačních technologií založených na bázi moderních systémových řešení přinášejících větší pohodlí svým uživatelům, odpověděl následující:

„Zatím chrst do práglu a hod’ bobek na hoknu, vem kocóra pod klepeto a valte na špacír. Zoncna tam dneska hezky podzimmně rumpluje, tak ať to všechno neprodrbeš kvůli těm chechtákům. Ruda“

Děkujeme.

Od naší stálé geologické dopisovatelky šbt. Lucky:

Geologický vývoj Prahy a jejího okolí

Sličnou geoložku Boženu jsme v minulém díle opustili ve chvíli, kdy se zmínána láskou ke dvěma mužům pokoušela nalézt způsob zpětné přeměny zlata na ptačí trus, aby z něj mohla s pomocí návštěvníků z vesmíru připravit lektvar na obnovení Jožkovy paměti...

DÍL TŘETÍ - ZKLAMÁNÍ

Praha se svým okolím leží v centru velké regionální jednotky zvané Český masív. Český masív je v podstatě troskou variského pohoří, které se vytvořilo jako důsledek kolize Gondwany a Laurasie během karbonu a permu. Celá oblast má složitou vnitřní stavbu. V pražském okolí je Český masív tvořen několika geologickými jednotkami s odlišným vývojem. Převážnou část skalního podkladu

pražského okolí tvoří jednotka zvaná Barrandien. Je budována proterozoickým podložím, na které, s výraznou úhlovou diskordancí, nasedají komplexy staršího paleozoika. Oblast Barrandienu je výrazně postižena tektonickými strukturami sv.-jz. směru, které zřejmě kopírují původní sedimentační prostory.

Kambrium není v Pražské pánvi (oblast Barrandienu mezi Prahou a Plzní) zachováno. Na proterozoikum zde nasedá ordovik a s úhlovou diskordancí pak silur, který je charakteristický facií cefalopodových vápenců a černých graptolitových břidlic. Během siluru se na sz. Barrandienu projevuje sopečná činnost ve dvou hlavních vulkanických centrech – Svatý Jan pod Skalou a Nová Ves. Na silur konkordantně nasedá devon,

který se zachoval pouze mezi Prahou a Berounem. Typické jsou útesové vápence s 98% obsahem CaCO₃ a obrovským množstvím zkamenělin. Od sv. devonu do sp. permu probíhá intenzivní variská deformace celého Českého masívu. Od sv. permu do sp. křídý nemáme v pražském okolí žádné uloženiny. Až ve sv. křídě došlo k uložení České křídové pánve, která ze severu zasahuje do Barrandienu. Z terciérních říčních a jezerních sedimentů se v pražském okolí zachovaly jen relikt. Naopak kvartér je v celé oblasti významně zastoupen. Převažují polohy spraší, sprašových hlín, říčních štěrků a svahových sedimentů. V centrální části Barrandienu, budované hlavně silurskými a devonskými vápenci a označované jako Český kras, vzniklo během kvartéru mnoho typických krasových sedimentů. Ty odrážejí výrazné klimatické změny během nejmladších geologických období, kdy byl vývoj ovlivněn i činností člověka.

...pokračování příště...

KPZ - KLUB POLÁRNÍ ZÁŘE

si Vás dovoluje pozvat na

JUBILEJNÍ V. POLÁRNÍ VÝPRAVU PORUČÍKA DE LONGA
aneb
VÝSTUP NA RYCHNOVSKÝ KOPEC ZÁPADNÍ CESTOU
bez použití kyslíkových přístrojů

Účast: otevřená široké polárnické veřejnosti

Vyzvaní účastníci:

- zasloužilý polárník Petr - vedoucí výpravy
- zasloužilý polárník Vláďa - zdravotník
- zasloužilý polárník Kohák - zapisovatel
- zasloužilý polárník Kosák - nosič vlajky
- zasloužilý polárník Pepa - pokladník
- zasloužilý polárník Čechuli - navigátor
- zasloužilý polárník Míla - záchránce

Program:

- n sraz v sobotu 9.11.2002 v 8.30 na nádraží ČD Moravská Třebová
- n odjezd v 8.55, cesta vlakem č. 14711 z Moravské Třebové do Mladějova na Moravě
- n 1. základní tábor - Mladějov prodejna - doplnění zásob
- n 2. základní tábor - Rychnov rozcestí - porada před výstupem
- n konzumace Polární záře
- n výstup na Rychnovský kopec
- n dobytí vrcholu, vrcholové foto, přijetí nových členů KPZ
- n cesta po hřebenu Rychnovského kopce, opečení buřtů
- n sestup do Starého Města
- n ukončení polární výpravy
- n individuální návrat do Moravské Třebové (4 km)
- n neoficiální setkání členů KPZ v restauraci Na růžku
- n 18.00 guláš, pivo, bramboráčky

Nutné vybavení:

polární výbava - polární úbor (především brýle proti sněžné slepotě, pokrývka hlavy), cepín, sněžnice, lyže, sirky, teplé oblečení, buřty, pečivo, jídlo na 1 den, pití na 3 dny, další dle vlastního uvážení

Obtížnost:

přiměřená, na vlastní nebezpečí a zodpovědnost vhodné i pro ženy, volné šabatky vítány, v případě návratu do Moravské Třebové celková délka 16 km

Upozornění:

ubytování nezajištěno

PŘEDBĚŽNĚ, PROSÍM, POTVRDTE SVOU ÚČAST
na telefon 606 643 820 nebo na e-mail: klubpolarnizare@seznam.cz

RYCHNOVSKÝ KOPEC SKOL!!!

CO TO ČTEŠ?

NOVÉHO POLÁRNÍKA!

Vážení,

při příležitosti vydání dalšího čísla občasníku Polárník, oficiální tiskoviny Klubu Polární Záře, si Vás dovoluji oslovit a nabídnout Vám účast v redakční radě. Drobným příspěvkem na volné či určené téma můžete sami přispět k vysoké kulturní a informační úrovni občasníku a stát se tak přímými svědky dalšího posílení významu a soudržnosti Klubu Polární Záře. Znovu upozorňuji na to, že příspěvek do Polárníka je pro zasloužilé polárníky, aspiranty na zasloužilé polárníky a ostatní členy Klubu patřící k výkvětu populace věcí cti a vyjádření podpory myšlenky Polární Záře. Libovolný i drobný příspěvek poslouží k povznesení celkové informovanosti všech čtenářů této perly na trhu klubových občasníků. Příkladem nechť je případ souseda Nekiho, který se zodpovědností sobě vlastní formou reportáží zachytil průběh dvou významných akcí konaných v tomto roce – Velmi Divoké Jizery a neoficiální zahradní party. Děkujeme a jak říkáme my, polárníci – Nemusí pršet, jen když kape aneb Za tvorbu!

S pozdravem Rychnovský kopec Skol!

Ssd. Petr za redakční radu.

Na vydání druhého čísla druhého ročníku občasníku Polárník se podíleli:

Ssd. Petr, ssd. Pepa, ssd. Neki, ssd. Ruda, ssd. Čechuli, šbt. Lucka a další

Zvláštní poděkování:

Pedrovi za olympioniky, rodičům za výrobu Polární Záře, malým manekýnám za reklamu, Lesůpánovi za prase a všem, komu je myšlenka KPZ blízká.

Připomínky, náměty, příspěvky do dalších čísel a veškeré informace o klubu a nejbližších akcích:

www.polarni.zare.zde.cz, e-mail: klubpolarnizare@seznam.cz

elektronická verze občasníku: www.polarni.medved.zde.cz v barvě!

Plán akcí KPZ:

V. Výroční polární výprava na Rychnovský kopec

Datum: 9.11.2002

Místo: Moravská Třebová
Výroční polární výprava na Rychnovský kopec se koná každým rokem druhou listopadovou sobotu v upomínku první polární výpravy a založení klubu

Předvánoční setkání

Datum: neurčeno

Místo: neurčeno, pravděpodobně u oka a reže

Výroční hodnotící promítací schůze

Datum: pátou únorovou sobotu shodnou s první březnovou sobotou 2003

Místo: Moravská Třebová
Program (hlavní body): promítání krátkometrážních i dlouhometrážních záznamů z polárních výpravy, promítání diapozitivů z akcí KPZ, prohlídka kroniky a archivu fotografií, přestože je to furt stejný

Velmi Divoká Jizera

Datum: duben.2003

Cíl cesty: Horní tok Jizery

Program: hrůzostrašná plavba pro nejotřelejší vodáky a nejhezčí šabatky

Týden Vltavských Rybářů 2003

Datum: poslední celý týden v červenci

Cíl cesty: Berounka?

Program: vodácké putování po nových krajích

Předplavba

Datum: jeden den před zahájením TVR

Místo: dle TVR

Program: krátká, ale intenzivní dovolená i pro ty, co nemají dovolenou

Expedice YROHEKCILRO

Datum: podzim 2003

Místo: Orlické hory

Program: víkend kulinářských radovánek

a možná další, u kterých není určen cyklus opakování:

Polární noc

S praotcem Čechulim na Horu Říp

Lyžařská výprava na Suchý vrch

Výprava k Severnímu poli

Výprava Lanovkou na Sněžku

Výjezdni zasedání

Zaoceánská plavba

- změna programu vyhrazena -

OBJEDNÁVKA PŘEDPLATNÉHO:

V PŘÍPADĚ ZÁJMU O PLÁNOVANÉ AKCE KLUBU POLÁRNÍ ZÁŘE NEBO V PŘÍPADĚ ZÁJMU O ZASÍLÁNÍ UPOZORNĚNÍ NA NEJBLIŽŠÍ UDÁLOSTI FORMOU DALŠÍHO VYDÁNÍ OBČASNÍKU KONTAKTUJTE POKLADNÍKA A SPRÁVCE SEZNAMU ČLENŮ KLUBU NA E-MAILOVOU ADRESU klubpolarnizare@seznam.cz, KTERÝ VEDE POKLADNU A EVIDENCI TZV. AKTIVNÍCH ADRES. UHRAZENÍM POŠTOVNÉHO A VÝROBNÍCH NÁKLADŮ NA ROK DOPŘEDU BUDE MÍT REGISTROVANÝ PŘEDPLATITEL ZAJIŠTĚN STÁLÝ PŘÍSNUS AKTUÁLNÍCH I NEAKTUÁLNÍCH VÍCE ČI MĚNĚ UŽITEČNÝCH INFORMACÍ AŽ DO PŘÍSTÍ VÝROČNÍ POLÁRNÍ VÝPRAVY.

Veškerá autorská práva KPZ vyhrazena. V nákladu 50 výtisků vydalo nakladatelství Polární medvěd v roce 2002.

Rychnovský kopec SKOL!